

Arrest

nr. 348 508 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. APPELEN
Tessenderlosesteenweg 158
3583 PAAL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. APPELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Syriër te zijn en van Koerdische origine te zijn. U bekeerde zich tien jaar geleden tot het christendom. U bent geboren op (...) in de stad Jalamah, district Afrin in de provincie Aleppo. U werkte op een kippenboerderij in het zuiden van Libanon en werkte in Aleppo als arbeider. U bent sinds 1992 getrouwd met F. A. (...), met wie u samen drie zonen heeft: H. (...), H'. (...) en M. (...), en twee dochters: S. (...) en S'. (...).

In 2018 voerde de Turkse overheid bombardementen uit op Koerden in Afrin, waarna vele Koerden de regio zijn ontvlucht. U en uw gezin vluchtten eerst naar Aleppo, waar jullie één of twee maanden bleven, alvorens jullie naar Turkije gingen. Na één jaar keerden jullie terug naar Aleppo, maar de situatie bleef erg slecht daar, waarop jullie opnieuw naar Turkije vluchtten. U woonde er sindsdien met uw gezin in Istanbul.

In 2022 werd uw zoon H. (...) echter gedeporteerd naar Syrië omdat hij geen geldige kimlik had, waarna hij ontvoerd werd door het Vrije Syrische Leger. U werd hierop gecontacteerd door leden van het Vrije Leger, die

5000 euro losgeld eisten voor zijn vrijlating, hetgeen u echter niet kon betalen. U kreeg daarop te horen dat het niet goed zou komen met uw zoon, maar weet niet wat er nadien met hem is gebeurd. Op 9 augustus 2022 kwam uw schoonzoon, de man van uw dochter S. (...), om het leven bij een arbeidsongeval in de bouwsector. U kon nadien uw gezin niet langer onderhouden en besloot om Turkije te verlaten, samen met één van uw kleinkinderen, A. T. (...) (CG (...), OV (...)).

U vertrok in mei 2024 met A. (...) uit Turkije. Jullie reisden per boot naar Griekenland, waar jullie op 21 mei 2024 aankwamen op het eiland Leros.

Op 28 mei 2024 werd een verzoek om internationale bescherming voor u geregistreerd, waarna u in een centrum werd ondergebracht. Op 3 juli 2024 werd u internationale bescherming toegekend. U verliet Griekenland vervolgens in oktober 2024 en reisde met het vliegtuig naar Duitsland. Van daaruit reisde u per trein naar Nederland, waar u twee dagen bij uw zoon M. (...) verbleef alvorens u per trein naar België doorreisde.

Op 4 oktober 2024 hebt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming ingediend, samen met uw nu 10-jarige kleindochter A. T. (...) (CG (...), OV (...)) die ook een eigen verzoek indiende. U wil niet terugkeren naar Griekenland omdat u daar niet kon gaan werken vermits uw kleindochter A. (...) nog zeer jong was en u haar niet alleen kon laten. Initieel werd u financieel ondersteund door uw zoon M. (...), doch hij kon dit niet blijven doen, waarna u besloot om naar België te komen.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten – allemaal kopieën – voor: twee pagina's uit uw familieboekje, Syrisch paspoort van uw echtgenote, uw kimlik en die van uw echtgenote, dochters en kleinkinderen, de geboorteaktes van uw dochter en kleinkinderen, uw huwelijksakte, uw attesten van gezinssamenstelling, inschrijvingsattesten van uw kleinkinderen in het Turkse bevolkingsregister, huwelijksakte van uw dochter en schoonzoon, overlijdensakte van uw schoonzoon en zijn Syrische identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland'). Dit blijkt eveneens uit de eurodac marked record, waaruit blijkt dat u op 3 juli 2024 de status van internationale bescherming werd toegekend in Leros.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een

meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens

evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent verloren. U verklaarde in dit verband dat u uw verblijfsvergunning en uw Griekse paspoort onderweg had meegenomen naar uw zoon in Nederland en die bij hem achterliet voor u naar België doorreisde (CGVS, p. 4). Toen u hem naar eigen zeggen een tijdje geleden belde met de vraag om deze documenten op te sturen, antwoordde uw zoon dat de politie deze in beslag hadden genomen bij controle (zie verklaring DVZ, punt 23; CGVS, p. 4). U beweerde eveneens geen kopie te bezitten van uw Griekse identiteitsdocumenten (CGVS, p. 4).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning en uw Grieks paspoort daadwerkelijk bent verloren. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk documenten, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u uw verblijfsvergunning drie maanden na uw aankomst in het opvangcentrum zou hebben ontvangen en u uw paspoort snel na uw positieve beslissing heeft ontvangen (CGVS, p. 7, 8), waaruit volgt dat deze beide nog geldig zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Hoewel u stelde geen nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) alsook geen fiscaal identificatienummer (AFM) te hebben (CGVS, p. 4), blijkt op basis van landeninformatie dat u dit nog kan bekomen.

Uit objectieve informatie blijkt immers dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun

kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Zo verklaarde u dat u in staat was om zelf naar de paspoortdienst in Athene te gaan om uw Griekse paspoort aan te vragen en hiervoor te betalen, zodat u eveneens in staat was om de procedure te voltooien om een AFM aan te vragen (CGVS, p. 8).

Het Commissariaat-generaal wijst er tevens op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen, hoewel uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u zelfstandig genoeg was om zelf naar de paspoortdienst in Athene te gaan voor uw Grieks paspoort en een vals domicilieadres te regelen om de woonstcontrole voor uw Grieks paspoort in orde te brengen (CGVS, p. 8).

Verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkomstandigheden en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaarde dat u na uw positieve beslissing één week de tijd kreeg om het opvangcentrum te verlaten, waarna u naar Athene ging om bij de paspoortdienst uw paspoort te gaan aanvragen (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u uw eigen Grieks paspoort snel ontving, maar die van uw kleindochter A. (...) pas na twee à drie maanden, met de hulp van een kinderrechtenorganisatie (CGVS, p. 8). U verklaarde dat er twee

organisaties waren die u hierbij hielpen (CGVS, p. 8). Gevraagd in welke woning u verbleef in Athene, antwoordde u dat u voor 100 euro een vals domicilieadres regelde voor uw Grieks paspoort, maar in realiteit in een kamer verbleef die u huurde van een Koerdisch koppel die een woning hadden met drie kamers (CGVS, p. 8). U betaalde daar naar eigen zeggen 100 euro huur per maand (CGVS, p. 8). Op de vraag van waar u dat geld haalde, zei u dat uw zoon die in Nederland woont u dat geld opstuurde en u het zonder hem daar niet kon redden (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u niet kon werken in Griekenland omdat u voor uw kleindochter moest zorgen (CGVS, p. 8). Bijkomend gevraagd of u ooit financiële steun heeft gevraagd van een organisatie, antwoordde u dat u dit helemaal niet deed, maar u wekelijks naar een vergadering in de kerk ging, waar u 20 euro per week kreeg van het kerkcomité om belangrijke zaken voor uw kleindochter te kunnen kopen (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande verklaringen blijkt met andere woorden dat u in staat was om in Griekenland zelfstandig een woning te huren en te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten en zich wassen. U werd hiervoor financieel geholpen door uw zoon en de kerk, en was tevens in staat om een som geld te betalen voor het regelen van uw Grieks paspoort en dat van uw kleindochter. U toont bijgevolg niet aan dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet gerespecteerd werden.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u Griekenland slechts één dag na ontvangst van uw Grieks reispaspoort heeft verlaten (CGVS, p. 8), wat geenszins getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verklaarde in dit verband dat u sinds uw vertrek uit Turkije het plan had om naar België te komen, maar u in Griekenland door de politie werd tegengehouden en werd gedwongen om asiel aan te vragen en te wachten op uw documenten (CGVS, p. 9). Daarnaast beschikte u wel degelijk over financiële middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bekostigen, wat wijst op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p. 9).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw voorgelegde documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. De pagina's uit uw familieboekje en uw Turkse kimlik hebben betrekking op uw persoonsgegevens en uw nationaliteit. Deze hebben echter geen uitstaans met de beoordeling van effectiviteit van uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland. De kimliks van uw echtgenote, dochters en kleinkinderen, de geboorteaktes van uw dochter en kleinkinderen, het Syrisch paspoort van uw echtgenote en de inschrijvingsattesten van uw kleinkinderen in het Turkse bevolkingsregister staven voorts hun identiteit, nationaliteit en verblijfsplaats, doch hebben geen betrekking op uw persoonlijk verzoek om internationale bescherming. Uw huwelijkscontract, de attesten van gezinssamenstelling, het huwelijkscontract van uw dochter, de overlijdensakte van uw schoonzoon en diens Syrische identiteitskaart hebben betrekking op uw gezinssamenstelling, en de situatie van uw dochter in Turkije, maar hieromtrent merkt het CGVS op dat u middels deze documenten evenmin kan aantonen dat de aan u verleende bescherming in Griekenland niet meer effectief zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Op 1 juni 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 3 juli 2024 een internationale beschermingsstatus toegekend in Griekenland (notities CGVS, p. 2; “eurodac marked record” (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.3.5. Uit de voorliggende landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden

geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

In de bestreden beslissing worden dienaangaande immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: “*U verklaarde dat u na uw positieve beslissing één week de tijd kreeg om het opvangcentrum te verlaten, waarna u naar Athene ging om bij de paspoortdienst uw paspoort te gaan aanvragen (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u uw eigen Grieks paspoort snel ontving, maar die van uw kleindochter A. (...) pas na twee à drie maanden, met de hulp van een kinderrechtenorganisatie (CGVS, p. 8). U verklaarde dat er twee organisaties waren die u hierbij hielpen (CGVS, p. 8). Gevraagd in welke woning u verbleef in Athene, antwoordde u dat u voor 100 euro een vals domicilieadres regelde voor uw Grieks paspoort, maar in realiteit in een kamer verbleef die u huurde van een Koerdisch koppel die een woning hadden met drie kamers (CGVS, p. 8). U betaalde daar naar eigen zeggen 100 euro huur per maand (CGVS, p. 8). Op de vraag van waar u dat geld haalde, zei u dat uw zoon die in Nederland woont u dat geld opstuurde en u het zonder hem daar niet kon redden (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u niet kon werken in Griekenland omdat u voor uw kleindochter moest zorgen (CGVS, p. 8). Bijkomend gevraagd of u ooit financiële steun heeft gevraagd van een organisatie, antwoordde u dat u dit helemaal niet deed, maar u wekelijks naar een vergadering in de kerk ging, waar u 20 euro per week kreeg van het kerkcomité om belangrijke zaken voor uw kleindochter te kunnen kopen (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande verklaringen blijkt met andere woorden dat u in staat was om in Griekenland zelfstandig een woning te huren en te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten en zich wassen. U werd hiervoor financieel geholpen door uw zoon en de kerk, en was tevens in staat om een som geld te betalen voor het regelen van uw Grieks paspoort en dat van uw kleindochter. U toont bijgevolg niet aan dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet gerespecteerd werden.*

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u Griekenland slechts één dag na ontvangst van uw Grieks reispaspoort heeft verlaten (CGVS, p. 8), wat geenszins getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verklaarde in dit verband dat u sinds uw vertrek uit Turkije het plan had om naar België te komen, maar u in Griekenland door de politie werd tegengehouden en werd gedwongen om asiel aan te vragen en te wachten op uw documenten (CGVS, p. 9). Daarnaast beschikte u wel degelijk over financiële middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bekostigen, wat wijst op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p. 9).”

In haar verzoekschrift brengt verzoekende partij geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen. Zij beperkt zich tot de loutere opmerking dat verwerende partij naliet te onderzoeken of haar

kleindochter in Griekenland toegang heeft tot het onderwijs, doch benadrukt de Raad dat het aan verzoekende partij toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Verzoekende partij laat evenwel geheel na *in concreto* aan te tonen dat haar kleindochter in Griekenland toegang tot onderwijs heeft ontzegd. Uit niets blijkt dat zij op enig moment onderwijs voor haar kleindochter heeft gezocht. Nochtans erkent verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift dat zulks het voor haar mogelijk zou maken om te gaan werken. De vaststelling dat verzoekende partij ook desbetreffend geen concrete stappen ondernam, bevestigt verder dat zij geenszins een oprechte intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Gezien zij reeds drie maanden na de toekenning van haar status Griekenland verliet, amper één dag na de ontvangst van haar Grieks reispaspoort, is het duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Dit geldt des te meer nu zij expliciet stelde dat zij reeds sinds haar vertrek uit Turkije het plan had om naar België te komen (notities CGVS, p. 9). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, financiële steun, werkgelegenheid of onderwijs in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen blijkt dat zij geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

Evenmin toont verzoekende partij aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo bekam verzoekende partij na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 7-8). Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 7-8), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn.

Verder verklaart verzoekende partij dat zij in Griekenland niet beschikte over een AFM (fiscaal registratienummer) en een AMKA (sociale zekerheidsnummer) (notities CGVS, p. 4).

In verband met het AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit werd gesteld van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie dienen personen die internationale bescherming genieten, om een AMKA te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger te begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociale zekerheidsnummer (AMKA). De

Raad merkt hieromtrent nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbefoel/intentieverklaring volstaat reeds (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. Uit niets blijkt dat verzoekende partij concrete stappen ondernam om dergelijk AMKA-nummer aan te vragen. Nochtans blijkt uit haar verklaringen duidelijk dat zij zelfstandig genoeg was om zelf naar de paspoortdienst in Athene te gaan voor haar Grieks paspoort en een vals domicilieadres te regelen om de woonstcontrole voor haar Grieks paspoort in orde te brengen (notities CGVS, p. 8). De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Daarenboven blijkt nergens uit haar verklaringen dat zij beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Echter komt het haar als statushouder toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland haar bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij allerminst aantoonde.

In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij haar Griekse verblijfsdocumenten verloor – zij zou haar documenten hebben achtergelaten bij haar zoon M. in Nederland alwaar haar documenten in beslag zouden zijn genomen bij een politiecontrole (notities CGVS, p. 4; verklaring DVZ, vraag 23) – stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vooreerst vast dat dit verlies alleen op haar eigen beweringen berust en dat zij geen concreet bewijs levert waaruit kan blijken dat zij haar Griekse verblijfsvergunning en haar Grieks paspoort daadwerkelijk is verloren. Evenmin blijkt ergens uit dat zij concrete pogingen ondernam om haar Griekse documenten terug te vragen bij de Nederlandse politie. Zij toont dan ook niet aan deze documenten daadwerkelijk te zijn verloren. Door het niet neerleggen van deze documenten, biedt verzoekende partij evenmin een zicht op de geldigheidstermijn van deze documenten, in het bijzonder de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET). Blijkens de beschikbare informatie is een Griekse verblijfsvergunning (ADET) drie jaar of één jaar geldig, al naargelang een vluchtelingenstatus dan wel een subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 5). Verzoekende partij verklaart dat haar in Griekenland een subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (notities CGVS, p. 2), doch betreft dit een blote bewering die zij nalaat te staven. Uit de door verwerende partij bijgebrachte informatie kan enkel worden afgeleid dat verzoekende partij in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, hetgeen verzoekende partij ook niet betwist, doch niet welke status haar precies werd toegekend. Het is dan ook niet uitgesloten dat verzoekende partij, die een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend op 3 juli 2024 en blijkens haar verklaringen haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) rond eind augustus 2024 zou hebben verkregen, ongeveer drie maanden na haar aankomst in het opvangcentrum eind mei 2024 (notities CGVS, p. 7), wel degelijk nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET) beschikt. Verzoekende partij toont het tegendeel althans niet aan, hoewel het aan haar toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Daarenboven, zelfs indien zou blijken dat de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) intussen verlopen is, duidt de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een andere EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen, (opnieuw) een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen, daarbij automatisch terecht zouden komen in of zouden worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zouden bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin zij zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partij dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van haar persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken, alwaar zij evenwel niet in slaagt.

Vooreerst blijkt uit niets dat verzoekende partij over een bijzondere kwetsbaarheid zou beschikken die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet het minste concrete element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere elementen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

Verder dient te worden onderstreept dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat verzoekende partij over de nodige zelfredzaamheid beschikt alsook daarnaast beroep kan doen op een netwerk dat haar kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. In Griekenland slaagde verzoekende partij erin zowel voor haar als voor haar kleindochter een Griekse verblijfsvergunning en paspoort te bekomen (notities CGVS, p. 8). Voor wat betreft het paspoort van haar kleindochter, deed zij hiervoor beroep op de hulp van een kinderrechtenorganisatie (notities CGVS, p. 8). Ook regelde zij voor 100 euro een vals domiciliëadres voor haar Grieks paspoort (notities CGVS, p. 8). In Griekenland huurde zij een kamer in een woning van een Koerdisch koppel voor 100 euro per maand (notities CGVS, p. 8). Zij betaalde dit met geld dat zij kreeg van haar zoon in Nederland (notities CGVS, p. 8). Daarnaast kreeg zij ook 20 euro per week van het plaatselijke kerkcomité om belangrijke zaken voor haar kleindochter te kunnen kopen (notities CGVS, p. 8). Uit dit alles blijkt dan ook dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft, dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen en dat zij bovendien beschikt over een ondersteunend netwerk. Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoekende partij, indien zij bij een vernieuwing van haar ADET, de reactivering van haar AFM-nummer en aanvraag van een AMKA-nummer geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoekende partij, indien zij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

De Raad wijst er in dit kader nog op dat de procedure voor de verlenging of vernieuwing van de ADET door verzoekende partij overigens reeds vanuit het buitenland kon en kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: *"de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld"*) (zie *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 236). Er mocht en mag in het licht van de beschikbare informatie van verzoekende partij bijgevolg verwacht worden dat zij zelf tijdig de nodige stappen zou hebben ondernomen of zou ondernemen om haar ADET te verlengen of te vernieuwen en het was en is aan verzoekende partij om zulks te doen. Indien er toch sprake zou zijn van een beperkte wachttijd, kan wederom worden verwezen naar de *supra* gedane vaststellingen met betrekking tot haar zelfredzaamheid. Omwille van deze vaststellingen kan worden aangenomen dat verzoekende partij een eventuele, beperkte wachtpriode kan overbruggen en dat zij, indien zij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

2.3.7. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonst dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.8. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *"Uw voorgelegde documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. De pagina's uit uw familieboekje en uw Turkse kimlik hebben betrekking op uw persoonsgegevens en uw nationaliteit. Deze hebben echter geen uitstaans met de beoordeling van effectiviteit van uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland. De kimliks van uw echtgenote, dochters en kleinkinderen, de geboorteaktes van uw dochter en kleinkinderen, het Syrisch paspoort van uw echtgenote en de inschrijvingsattesten van uw kleinkinderen in het Turkse bevolkingsregister staven voorts hun identiteit, nationaliteit en verblijfplaats, doch hebben geen betrekking op uw persoonlijk verzoek om internationale bescherming. Uw huwelijkscontract, de attesten van gezinssamenstelling, het huwelijkscontract van uw dochter, de overlijdensakte van uw schoonzoon en diens Syrische identiteitskaart hebben betrekking op uw gezinssamenstelling, en de situatie van uw dochter in Turkije, maar hieromtrent merkt het CGVS op dat u*

middels deze documenten evenmin kan aantonen dat de aan u verleende bescherming in Griekenland niet meer effectief zou zijn."

2.3.9. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.3.10. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT